

A SZÖVETSÉG JELE

Május 22., szombat délután

Isten hat nap alatt teremtette a földet, a hetedik napon pedig megpihent. Megszentelte és megáldotta a hetedik napot, és az emlékezés szent napjává tette. „Megtartsák azért az Izrael fiai a szombatot, megszentelvén a szombatot nemzetségről nemzetségre, örök szövetségül.” (2Móz 31:16) Aki megtartja Isten parancsolatait, igényelheti az Ésaías 58:11–14. verseiben levő ígéretek. Az itt található utasítások teljeseek és pontosak. Aki megtartóztatja magát szombaton a munkától, vigasztalásért és enyhülésért könyöröghet Istenhez. [...]

Az ember ne űzze kedvtelését Isten szent napján. Hat nap áll a rendelkezésére, hogy mulandó munkáit végezze, a hetedik nap azonban az Istené. „Semmi dolgot se tégy azon” (2Móz 20:10) – mondja az Úr. A hűséges szolga szentnek tartja mindazt, amit az Úr is annak tart. Ezzel fejezi ki, hogy Istent választotta Urának. A szombat intézménye Édenben lett megalapítva, amikor még „együtt örvendeztek a hajnalcsillagok, és Istennek minden fiai vigadoztak”. Isten elvárja tőlünk, hogy őrizzük meg tisztán az Ő szent napját. – *Medical Ministry*, 215. o.

Isten komoly áldásokat helyezett a szombat megünneplésébe, ezért azt kívánja, hogy a szombat az öröm napja legyen számunkra. A szombat beiktatásánál jelen volt az öröm is. Isten elégedetten szemlélte keze munkáját. Mindarról, amit teremtett, megállapította, hogy igen jó (1Móz 1:31). A menny és a föld ujjongással telt meg. „Együtt örvendeztek a hajnalcsillagok, és Istennek minden fiai vigadoztak.” (Jób 38:7) Bár később bűn tört be a világba, hogy tönkretegyje Isten tökéletes művét, az Úr még mindig nekünk adja szombatját, annak tanúját, hogy mindent a végtelen jóságú és kegyelmű Mindenható teremtett. Mennyei Atyánk azt kívánja, hogy a szombatünneplés segítségével megőrizze az emberek között az igaz Isten ismeretét. Azt kívánja, hogy a szombat órá, az igaz, élő Istenre terelje gondolatainkat, és az

Úr ismerete életet és békét adjon nekünk. – *Bizonyságtételek*, VI. köt., 349. o.

Az igazi szombatot kell ismét felmagasztalnunk jogos helyén Isten nyugalomnapjaként. Ésaías 58. fejezete írja le ezt a feladatot, mely Isten népére vár. Fel kell magasztalniuk és tiszteltté tenniük a törvényt. Fel kell építeniük a régi romokat, az emberöltők alapjait felrakniuk. Akik ezt végzik, azokról mondja Isten: „Megépítik fiaid a régi romokat, az emberöltők alapzatait felrakod, és nevezetsz romlás építőjének, ösvények megújítójának, hogy ott lakhassanak. Ha megtartóztatod szombaton lábadat, és nem űzöd kedvtelésedet szent napomon, és a szombatot gyönyörűségnek hívod, az Úr szent és dicsőséges napjának, és megsenteled azt, dolgaidat nem tévén, foglalkozást sem találván, hamis beszédet sem szólván. Akkor gyönyörűséged lesz az Úrban, és én hordozlak a föld magaslatain, és azt művelem, hogy Jákóbnak, atyádnak örökségével élj, mert az Úr szája szólta.” (Ésa 58:12–14) – *Bizonyságtételek*, VI. köt., 351. o.

Május 23., vasárnap – Kezdetek

Akkor adta Isten a szombatot a világnak, amikor együtt énekeltek a hajnalcsillagok, s Isten fiai örömujjongásban törtek ki, örökké emlékeztetve az embert, hogy hat nap alatt teremtette Isten a világot, a hetedik pedig megnyugodott, és megáldotta, akiket teremtett; és mint igaz, élő Istenről emlékezzenek meg róla. Az Úr nagy hatalommal kiszabadította népét Egyiptomból, hogy megtarthassák az Édenben adott törvényt. A fáraó hiába küzdött ez ellen. Azért vezette őket a Sínai-hegyhez, hogy hallják szájából a törvényt.

Isten azzal bizonyította a törvény fontosságát, hogy Ő maga harsogta el Izrael gyermekeinek. Félelmetes nagyszerűségében mutatta meg nekik uralkodói fenségét és méltóságát, hogy a nép eszébe vesse törvényének szentségét és fontosságát. A hatalommal és dicsőséggel, mely kíséretében a törvényt közölte, törvénye fontosságát kívánta hangsúlyozni. Krisztus a Sínairól szólva ezt a hitet adta egyszer és mindenkorra a szenteknek. – *Bizonyságtételek*, VIII. köt., 197–198. o.

A szombattal kapcsolatban határozott kijelentést kaptunk Istentől [2Móz 31:12–18. verseit idézve].

Hogyan lehetséges, hogy miközben olyan sok jelentős tudnivaló gyűjthető össze a szombatünneplőkkel kapcsolatban, senki nem tudja megmondani, mikor kezdődik a szombat? Akkor hol van az Isten jelét viselő nép? És mi ez a jel? A hetedik nap, melyet az Úr megáldott és megszentelt, és megrontásáért komoly büntetéseket szabott ki.

A hetednapi szombat nem burkolózik homályba. Isten teremtői munkájának emlékünnepe ez. A mennyei eredetű emlékünnepe megtartása az engedelmesség jele. Isten saját ujjával írta a két kőtáblára az egész törvényt. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, III. köt., 318. o.

Isten szent pihenőnapja az emberért rendeltetett; az irgalmasság cselekedetei tökéletes összhangban vannak ezzel a szándékkal. Isten nem kívánja, hogy teremtményei akár csak egy órát is szenvedjenek olyan fájdalom miatt, amit szombaton vagy bármely más napon enyhíteni lehet. [...]

A menny munkája sohasem szűnik meg, és az embernek sem kell megpihennie a jó cselekedetek munkálásában. A szombat nem a haszontalan semmittevés idejéül rendeltetett. A törvény megtiltotta a világi munkát az Úr pihenőnapján; a megélhetés érdekében végzett mindennapi tevékenységet szüneteltetni kell, a világi örömekért vagy haszonnért való munka sem törvényes e napon, de ahogyan Isten megszűnt teremtő munkájától, megpihent szombaton, és megáldotta azt, úgy kell az embernek is elhagynia napi elfoglaltságát, és az egészséges pihenésnek, az imádásnak és a szent cselekedeteknek szentelnie e szent órákat. Krisztus munkája, a beteg meggyógyítása tökéletes összhangban állt a törvénnyel, megtisztelte a szombatot. – *Jézus élete*, 207. o.

Május 24., hétfő – Szombat a Sínai előtt

A szombat benne foglaltatik a Sínai-hegyen adott törvényben, de Isten nem ekkor nyilvánította ki először, mint nyugalomnapot. Izrael népe azelőtt is ismerte, mielőtt a Sínai-hegyhez jöttek. Az odavezető úton is megtartották a szombatot. Ha valaki megszenteltetésért, az Úr megdorgálta a népet: „Meddig nem akarjátok megtartani az én parancsolataimat és törvényeimet?” (2Móz 16:28)

A szombat nemcsak Izraelért rendeltetett, hanem a világért is. Az ember Édenben ismerte meg, és a Tízparancsolat többi előírásához

hasonlóan maradandóan kötelező érvényű. Jézus Krisztus a törvényről kijelenti, melynek a negyedik parancsolat egy része: „Míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik.” (Mt 5:18) Amíg a menny és a föld fennáll, addig a szombat is megmarad, mint a Teremtő hatalmának jelképe. Amikor pedig az Éden újra felvirágozik a földön, Isten szent pihenőnapját mindenki tisztelni fogja a nap alatt. A dicső újföld lakosai „szombatról szombatra” feljönnek „engem imádni, szól az Úr” (Ésa 66:23). – *Jézus élete*, 283. o.

Bár az egész hét folyamán készülünk kell szombatra, tegyük a pénteki napot az előkészület külön napjává. Ezt mondta az Úr Izrael gyermekeinek Mózes által: „Ez az, amit az Úr mondott: A holnap nyugalom napja, az Úrnak szentelt szombat; amit sütni akartok, süssétek meg, és amit főzni akartok, főzzétek meg; ami pedig megmarad, azt mind tegyétek el magatoknak reggelre.” „Kiomolt a nép, és szedték a mannákat, és őrlték kézi malmokban, vagy megtörték mozsárban, és megfőzték fazékban, és készítettek abból pogácsákat, az íze pedig olyan volt, mint az olajos kalácsé.” (2Móz 16:23; 4Móz 11:8) Előre el kellett készíteniük a mennyei kenyeret. Az Úr megmondta nekik, hogy pénteken, az előkészület napján süssenek, főzzenek. Próbátétel volt ez számukra. Isten látni akarta, szentnek tartják-e a szombatot, vagy sem.

Az Úr ajkáról elhangzott utasítás számunkra is parancs. A Biblia tökéletes vezető, s ha imádkozva tanulmányozzák lapjait, olyan szívvel, amely meg akarja érteni, ami abban van, akkor senkinek sem kell tévedésbe esnie e kérdésben. – *Bizonyságtételek*, VI. köt., 354–355. o.

A törvényszegés következménye: halál. Ámde Krisztus életét adta, hogy az embernek még egy lehetőséget nyújtson. Nem azért halt meg a kereszten, hogy Isten törvényét eltörölje, hanem az ember számára újabb, második próbaidőt biztosítson. Nem azért halt meg, hogy a bűn halhatatlan jellemvonásunk maradjon; azért halt meg, hogy jogot szerezzen az ördög megsemmisítésére, akinek hatalma van a halálon. Az egész világért lefizette a megszegett törvény teljes bírságát. Ezt nem azért tette, hogy az ember folytassa törvényszegéseit, hanem megtért, hű alattvalóként megtartsa Isten parancsolatait, törvényét. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 134. o.

Május 25., kedd – Szövetségi jel

A Tízparancsolat közül egyedül a negyedik tartalmazza a mindenható törvényadó, a menny és föld Teremtőjének pecsétjét. Akik engedelmessé válnak a parancsnak, azok magukra veszik Isten nevét, és övék az összes ezzel járó áldás. „Szólt az Úr Mózesnek mondván: Szólj Áronnak és az ő fiainak mondván: Így áldjátok meg Izrael fiait, mondván nekik: Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet. Világosítsa meg az Úr az ő orcáját terajdad, és könyörüljön terajdad. Fordítsa az Úr az Ő orcáját tereád, és adjon békességet néked. Így tegyék az én nevemet Izrael fiaira, hogy én megáldjam őket.” (4Móz 6:22-27)

Mózesen keresztül adta az ígéretet: „Az Úr felkészít téged magának szent néppé, amiképpen megesküdt néked, ha megtartod az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, és az ő útjain jársz. És megéri majd a földnek minden népe, hogy az Úrnak nevével neveztesz.” (5Móz 28:9-10) – *Bizonyságtételek*, VI. köt., 350-351. o.

Krisztus hitünk fejedelme és bevégezője, és ha teljesen az Ő karjára hagyatkozunk, növekedni fogunk a kegyelemben és Megváltó Urunk ismeretében. Szüntelenül növekednünk kell, mígnem elérjük a Krisztus teljességének mértékét. A hit szeretet által munkálkodik, megtisztítja a lelket, és megszabadít az Isten ellen lázadó bűn szeretetétől. A Szentlélek ereje által átváltozik az ember jelleme és elméje, akarata pedig összhangba kerül a feddhetetlenség isteni mércéjével. Akik ilyen változáson esnek át, azokhoz Krisztus így szól: „Boldogok, akik megtartják az Ő parancsolatait, hogy joguk legyen az életnek fájához, és bemehesenek a kapukon a városba.” (Jel 22:14) – *That I May Know Him*, 162. o.

Őrizzük rendkívül óvatosan a szombat kezdetét és végét. Ne feledjük, hogy a szombat minden perce megszentelt. Ahol csak lehetséges, a munkaadók péntek délben engedjék haza alkalmazottaikat. Adjatok nekik időt az előkészületre, hogy nyugodtan üdvözölhessék az Úr napját. Ha így teszel, nem szenvedsz kárt az ideiglenes dolgokban sem. [...]

Szombat kezdete előtt tereljük el gondolatainkat a világi ügyekről, amint testünk is abba hagyja a világi foglalkozást. Isten azért helyezte szombatját a hatodik nap után, hogy az emberek megállhassanak, és visszatekinthessenek az elmúlt hétre, hogy lássák, az elmúlt hét folyamán mennyiben gyarapodtak az abba a tiszta országba való előkészületeik terén, ahova nem engedik be a törvényszegőt. Minden szombaton

tartsunk elszámolást magunkban, hogy lássuk, vajon az elmúlt hét lelki nyereséget vagy lelki veszteséget hozott. – *Bizonyságtételek*, VI. köt., 356. o.

Május 26., szerda – A megszentelés jele

A szombatünneplésnek meg kellett különböztetnie Izrael gyermekeit a többi nemzettől. Krisztus mondta: „Az én szombatjaimat bizony megtartsátok, mert jel az én közöttem és ti közöttetek nemzedékről nemzedékre, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, aki titeket megszentellek... Legyen köztem és Izrael fiai között örök jel ez. Mert hat napon teremtette Isten a mennyet és a földet, a hetedik napon azonban megszűnt és megnyugodott.” „Megtartsák azért az Izrael fiai a szombatot nemzetségről nemzetségre örök szövetségül.” (2Móz 31:13, 17, 16)

A szombat az Isten és népe közötti szövetség jele. Annak jele, hogy ők Isten engedelmes alattvalói, akik megtartják az Úr szent törvényét. Isten azért rendelte el a szombatünneplést, hogy az emberek el ne feledkezzenek róla, és hogy hű alattvalóit megkülönböztethesse törvényének megszegőitől. Ez az a hit, melyet egyszer s mindenkorra a szenteknek adott, akik erkölcsi hatalommal állnak a világ előtt, szilárdan megtartva a hitet. – *Bizonyságtételek*, VIII. köt., 198. o.

A világnak adott szombat Istennek, a Teremtőnek a jele. De jele annak is, hogy Isten szentel meg. A mindeneget teremtő hatalom teremti újjá az embert is Isten képmására. Akik szentnek tartják meg a szombatot, azoknak a megszentelődés jele ez a nap. Az igazi megszentelődés nem más, mint összhang Istennel és egység Isten jellemével. Úgy érhetjük ezt el, ha engedelmeskedünk az Isten jellemét tükröző elveknek. A szombat a megszentelődésnek is a jele. Aki szívből engedelmeskedik a negyedik parancsnak, az az egész törvénynek engedelmeskedni fog. Az engedelmesség pedig megszentel.

Akár Izraelnek, Isten nekünk is örök szövetségül adta a szombatot. Akik tisztelik Isten szent napját, azoknak a szombat a jelük, hogy választott népének ismeri el őket. Az ígéret az, hogy megtartja a szövetséget. Aki elfogadja Isten kormányának jelét, az isteni, örök szövetségbe helyezi magát. Hozzáérősíti magát az engedelmesség aranyláncához, melynek minden láncszeme ígéret. – *Bizonyságtételek*, VI. köt., 350. o.

Mert a szombatnak is Ura az embernek Fia. E szavak tanítanak, vigasztalnak. Mivel a szombat az emberért rendeltetett, az Úr napja. Krisztusé, mert „minden őáltala lett, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett” (Jn 1:3). Mivel Ő teremtett mindeneket, Ő a szombat szerzője is. Ő különítette el, mint a teremtés emlékűnépét. A szombat rá mutat tehát, Teremtőjére és Megszentelőjére. Azt hirdeti, hogy Ő az egyház feje, aki mindent alkotott mennyen és földön, akiben fennállnak a dolgok, és akinek ereje által megbékélünk Istennel. Izraelről szólva ezt mondja: „Adtam nékik szombatjaimat is, hogy legyenek jegyül köztem és ököztök; hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, az Ő megszentelőjük.” (Ez 20:12) A szombat Krisztus hatalmának a jele, amely szentté tesz minket. Mindenkinek megadatik, akit Krisztus megszentel – „szentté teszem őket”. A szombat mindenkinek megadatik, mint az Ő megszentelő erejének jele, aki Krisztus által részesévé válik Isten Izraelének. – *Jézus élete*, 288. o.

Május 27., csütörtök – Megemlékezés a szombatról

A negyedik parancsolat lelegején Isten így szól: „Megemlékezzél” – tudva, hogy az ember a gondok sokasága közepette kísértésbe esik, hogy kimentse magát a törvény minden követelménye alól. Vagy a világi ügyek nyomása alatt megfélemedezzen a törvény szent fontosságáról. „Hat napig dolgozzál, és végezd minden munkádat”, az élet szokásos ügyeit világi haszonra és megélhetésre. E szavak igen szabatosak; lehetetlen félreérteni őket. – *Bizonyságtételek*, IV. köt., 249. o.

Egész héten tartsuk észben a szombatot, és tegyünk előkészületet, hogy a parancs szerint ünnepeljük meg. A szombatot nemcsak mint törvényes követelményt kell megtartanunk. Igyekezzünk megérteni a szombatnak az élet összes ügyeire kiterjedő lelki vonatkozását. Aki jelnek tekinti a szombatot Isten és maga között, ami azt bizonyítja, hogy Isten az Úr, aki megszenteli őt, az helyesen képviseli Isten kormányának erkölcsi elveit. Naponta imáikba foglalják, hogy nyugodjék meg rajtuk a szombat megszentelő hatása. Minden napot Krisztus társaságában töltenek el, és jellemének tökéletességét testesítik meg. Másokért végzett jótettük naponta előragyog majd. – *Bizonyságtételek*, VI. köt., 353. o.

Az Úr nevében tanácsolom népem minden tagjának, hogy bízzanak Istenben, és ne akarjanak most előkészülni és könnyű pozícióba kerülni a jövőbeli válságos helyzetek idejére, hanem engedjék, hogy Isten készítse majd fel őket.

Amikor a keresztyén a kötelességeire tekintve a hitvallása miatt rá váró keserű próbákra gondol, az emberi természete megriad a következményektől, és ez egyre inkább így lesz a földi történelem végéhez közeledve. Isten Igéjének igazságai bátorításul szolgálhatnak. Krisztus soha nem fordult el gyermekeitől, hanem biztos vezetőjük maradt a nehézségek idején. Hűséges feljegyzések szólnak a Sátán elnyomó hatalma miatt szenvedő emberekről. Krisztus kegyelme elegendő erő adott nekik minden napra. „Hű az Isten, aki nem hagy titeket feljebb kísérteni, mint elszenvedhetitek.” (1Kor 10:13)

Hatalmas nehézségeit láthatjuk annak, hogy úgy engedelmeskedjünk Isten törvényeinek, hogy közben ne lázadjunk fel az állam törvényei ellen. A hívő ne gondoskodjon előre a nehézségtől való oltalmáról, hiszen ő csupán eszköz Isten kezében. Naponta őrködve testi-lelki erői felett, és céltudatosan haladva előre, nem szabad semmit feladnia egyenességéből. A keresztyén ne kérkedjen, ne fenyegetőzzön, és ne fogadkozzon előre, mit fog és mit nem fog megtenni, hiszen ezt nem tudhatja mindaddig, amíg a próba ideje el nem jön. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, III. köt., 398. o.

Május 28., péntek – További tanulmányozásra

- *Tapasztalatok és látomások*: „A bűn titka” című fejezet.
- *Bizonyságtételek*, VI. köt.: „A szombat megünneplése” című fejezet.